

La Serreta

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Es troba situada al costat de l'església de Sant Andreu de la Serreta, originalment coneguda com a Sant Andreu de Farners, de la qual parròquia formava part. Es troba a la zona oriental del municipi.
Emplaçament: Està situada al costat d'una pista de terra que s'agafa al km 17 de la BV-4241.

Coordenades:

Latitud: 42.088063534072
Longitud: 1.7809718639846
UTM Est (X): 399181
UTM Nord (Y): 4660272

Classificació

Número de fitxa: 08045 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII, XIX, XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat: Privada
Titular: 002005300CG96B0001XZ

Fitxes associades:

[Trumfera de la Serreta](#)

[Pou de la Serreta](#)

[Pedrera de la Serreta](#)

Autoria de la fitxa

Marta Sánchez Soler - Societat d'Arqueologia del Berguedà

Descripció

La Serreta és un mas compost per diferents edificis. Consta d'una casa, una pallissa-corrals, i unes corts-femer. La casa és un edifici de planta rectangular i consta de planta baixa, pis i golfes. Està formada per tres cossos paral·lels i té coberta a dos vessants amb el carener orientat de nord a sud. Els murs estan arrebossats. A la façana sud hi ha tres portes, una per cada cos de la casa. Consten de muntants de maó massís i llinda de fusta i la porta principal era la central, que també és la més alta de les tres (125 cm x 190 cm). La de major amplada és la del cos occidental (140 cm x 170 cm) i la del cos oriental és la més petita (80 cm x 170 cm). A la façana sud hi ha tres finestres a diferents alçades de mides i formes diferents. A la façana nord, en canvi, hi ha tres finestres iguals alineades al mateix nivell i una més petita sota el carener.

Una mica a ponent trobem l'edifici de la pallissa antiga. També té planta rectangular, dos nivells i coberta a un sol vessant inclinada a nord. El costat sud està obert. Per aquest costat el pes es reparteix entre dues fileres de quatre pilars de càrrega cada una. Les parets estan fetes de maó i en aquest cas no estan arrebossades.

A l'altre costat de la casa hi ha unes corts-femer. És un edifici adossat a un marge i té dos nivells, cada un dels quals està dividit en dos espais. A la planta baixa s'hi troba el femer amb coberta de volta de rajola amb arcs torals i llunetes a les obertures. Té dues portes al mur sud. Ambdues tenen muntants i arc rebaixat de rajola plana amb una petita cornisa també de rajola. A la planta superior hi havia l'espai destinat al bestiar, amb diferents corts en paral·lel i un passadís al costat nord. A l'altre espai hi havia les fogaines. Just a sota de la coberta del costat sud hi ha una filera de tres finestres similars entre si. Al mur nord trobem dues portes rectangulars que, en aquest cas, donen accés al segon nivell. Consten de muntants i llinda de rajola plana.

Història

La Serreta originalment s'anomenava mas de la Serra i està documentada des del segle XV. L'any 1404 sabem que un habitant de Sant Andreu de Farners s'anomenava Jaume Serra (Cunill, 2020). Aquest mateix home apareix en altres documents posteriors com a Jaume de la Serra i probablement era el propietari o habitant del mas de la Serra (Cunill, 2020). En un document del 1597 Arnau Trella compra el mas de Serra de Farners a Joan Coma (Cunill 2020). Posteriorment, l'any 1710 era propietat de Jaume Descatllar i de Tord, i d'ell va passar al seu fill, Josep de Martín i Descatllar, baró del castell de Balsereny (ACA. Notarials. Berga. Sèrie General, 605, nº 76). L'última notícia que en tenim és de 1874, moment en el qual continuava sent propietat dels de Martín (ACBR. Notarials. Domènec Coromines. 1867. Pàg. 3). A finals del segle XVIII el masover de la casa era Pere Vars (ACBR. Registre de la Propietat. Hipoteques, 1788, pàg. 554), pocs anys després, a inicis del segle XIX passa a ser-ho Ramon Vila i Casals (ACBR. Registre d'Hipoteques, 1803, pàg. 211) i a mitjans de segle XIX hi tenim document a Josep Trasserra (ACBR. Notarials. Lluís Blanxart, 1849-50, pàg. 424).

Pel que fa a les fases constructives, les estructures més antigues són les de la casa que sembla una construcció uniforme. Aquesta fase podria correspondre's al segle XVIII. Els dos annexos, en canvi, són posteriors. L'edifici de la pallissa i els corrals són del segle XIX, en canvi, les corts i femer serien del segle XX.

Bibliografia

CUNILL, Jaume (2020) Els primers cognoms del Berguedà. Inèdit.

GALERA, Andreu (2007) Història de Capolat. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004) Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

trumferes

pou

